

har 11 kursusløver brølt om branch and bound metoden, som vistnok hverken er for-tysket eller fordansket. Den går i princippet på, at man først opbygger et træ af muligheder og derefter skærer de grene bort, som ikke er så givtige som deres naboer. Til sidst får man et dannelsesbestående af en lang, mærkeligt udseende stamme, gren og kvist. Samt et enkelt blad yderst ude. Det er en god metode (eller rettere et sæt af forholdsvis anvendelige metoder af sekvens-typen). Det bør af lokalpatriotiske hensyn nævnes, at civiløkonom *Nils Kyed* er bidragsyder med en algoritme for et generaliseret »Knap-sack-Problem«. Dette består i princippet i at finde ud af, hvad man skal putte i madposen, når den er for lille i forhold til det, man gerne vil have med. Nærværende hæfte koster 14 DM, og det er at anbefale som en af de få læselige introduktioner til de vanskelige sekvensproblemer.

Yuri Ijiri, The Foundations of Accounting Measurement, Prentice-Hall, London, 1967, 235 sider, 70 sh.

Denne bog, som har undertitlen »A Mathematical, Economic, and Behavioral Inquiry«, løber en risiko for at blive en klassiker indenfor regnskabslitteraturen.

Jeg tror, det er den første bog, jeg har set, som forsøger at integrere *måleteori* med regnskabsteori. Det er for så vidt besynderligt, som et regnskab normalt opfattes som en måling af noget, traditionelt en periodegevinst.

I en sådan måling skal man eksplicit løse alle de sædvanlige måletekniske problemer, blive enige om, hvad man skal måle på, hvilket måleapparat man skal anvende, under hvilke ydre forhold målingerne skal finde sted, hvorledes måleresultaterne skal behandles og vurderes. Og hvorledes de skal præsenteres.

Man ved en masse om disse ting i måleteorien (eller måleteoriene, for man er naturligvis ikke enige om en enkelt teori).

Det sjove er, at regnskabsteoriens erfaringer på en række områder kan tjene til eksplificering af mere generelle måleteoretiske metoder.

Det adfærdsvidenskabelige aspekt af Ijiri's bog må naturligvis være forholdet mellem beslutningsprocessen og regnskabsprocessen. En interaktion, d. v. s. en *gensidig og løbende* tilpasning til *hinanden* er en forudsætning for at træffe tilfredsstillende beslutninger. Strukturen i regnskabet som måleinstrument må derfor tilpasses de ønsker som talkonsumenten stiller i sin egenskab af beslutningstager. Beslutningens struktur er på den anden side afhængig af en række parametre, som regnskabet normalt leverer, og den må nødvendigvis være tilpasset disse.

I et appendix giver Ijiri en oversigt over de relationer, han finder nødvendige i regnskabsanalyse, der skal munde ud i en beslutningsinformation.

Det bliver sværere at være regnskabsmand. Men meget sjovere.

Penguin modern economics, pocket-bøger à ca. 9 sh. og ca. 400 sider.

Erhvervsøkonomisk Tidsskrift har til anmeldelse modtaget følgende seks bøger:

L. Needleman, ed., **Regional analysis**, 398 sider,

M. Blaug, ed., **Economics of education 1**, 442 sider.

B. J. McCormick and E. Owen Smith, eds., **The labour market**, 393 sider.

Denys Munby, ed., **Transport**, 325 sider.

R. Turvey, ed., **Public enterprise**, 396 s.

G. P. E. Clarkson, ed., **Managerial Economics**, 429 sider.

Det er lidt vanskeligt at se hensigten med bøger af denne type. Hver bog er redigeret af en anerkendt specialist indenfor emnet. Hans udvalgs-kriterier er formentlig en slags fællesnævner af, hvad han kan få lov til af andre forlæggere at trykke